EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.10.2023
COM(2023) 661 final

2023/0378 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, pokud jde o víceleté programy průzkumů, hlášení týkající se výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů, dočasné výjimky ze zákazů dovozu a zvláštních požadavků na dovoz a zavedení postupů pro jejich udělování, dočasné dovozní požadavky na vysoce rizikové rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, zavedení postupů pro zařazení vysoce rizikových rostlin na seznam, obsah rostlinolékařských osvědčení, používání rostlinolékařských pasů a pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv pro vymezená území a průzkumy za účelem zjištění výskytu škodlivých organismů

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Právní předpisy o ochranných opatřeních proti organismům škodícím rostlinám nebo rostlinným produktům jsou na úrovni Unie zavedeny od 70. let 20. století. Tyto právní předpisy mají zásadní význam pro ochranu zemědělství, krajiny a životního prostředí v Unii. První hodnocení a revize rostlinolékařské politiky Unie probíhaly v letech 2008 až 2016 a vyústily v přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031[1] (dále jen „nařízení“), jež zrušilo a nahradilo směrnici Rady 2000/29/ES[2]. Uvedené nařízení je v současné době základním právním rámcem rostlinolékařské politiky Unie.

V článku 50 a čl. 79 odst. 6 uvedeného nařízení bylo stanoveno, že Komise předloží do konce roku 2021 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vymáhání opatření týkajících se dovozu a jejich účinnosti a zprávu o zkušenostech získaných hospodářskými subjekty při rozšíření systému rostlinolékařských pasů na veškeré rostliny k pěstování (dále jen „zprávy předložené v souladu s článkem 50 a s čl. 79 odst. 6“).

Komise předložila tyto zprávy dne 10. prosince 2021.

Zpráva o dovozních opatřeních dospěla k závěru, že lze mít za to, že tato dovozní opatření, jakož i zahrnutí rostlinolékařských kontrol do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625[3], přispěly k dosažení cílů spočívajících v posílení fytosanitární ochrany Unie a k posílení proaktivních opatření proti škodlivým organismům v souladu s pravidly Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin (IPPC) prostřednictvím transparentních přístupů založených na posouzení rizik.

Zpráva o rozšíření systému rostlinolékařských pasů na všechny rostliny k pěstování dospěla k závěru, že toto rozšíření přispělo k dosažení cílů nařízení. Konkrétněji přispělo ke zvýšení účinnosti ochrany proti karanténním škodlivým organismům, k lepší připravenosti na identifikaci nových škodlivých organismů rostlin s významným dopadem na Unii, k lepšímu porozumění a povědomí ze strany

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4).

[2] Směrnice Rady ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství (Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1).

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

příslušných zúčastněných stran, pokud jde o význam zdraví rostlin, a k větší možnosti identifikace škodlivých organismů.

Ve zprávách byly identifikovány oblasti, o nichž je třeba dále diskutovat, aby se zvýšila účinnost a praktické provádění pravidel týkajících se zdraví rostlin, ale také úředních kontrol. Tyto diskuse proběhly v roce 2022 s vedoucími rostlinolékařských služeb členských států, jakož i se sdruženími Unie relevantními pro zdraví rostlin. Vedly k závěru, že je třeba provést určitá zlepšení tohoto systému, která bylo možné provést pouze změnou uvedeného nařízení. Tato zlepšení se týkají potřeby i) prohlášení v rostlinolékařském osvědčení pro regulované nekaranténní škodlivé organismy (RNŠO), ii) podávání zpráv o nesouladu s pravidly pro RNŠO v systému elektronického oznamování (systém pro správu informací o úředních kontrolách – IMSOC), iii) procesních pravidel pro předkládání a posuzování žádostí zemí mimo EU o dočasné výjimky ze zákazů dovozu; iv) postupů pro identifikaci vysoce rizikových rostlin a stanovení jejich seznamu a v) racionalizace povinnosti připojovat k některým rostlinám rostlinolékařský pas.

Další zlepšení byla identifikována prostřednictvím prvků vyplývajících ze zkušeností, které Komise získala během prvních pěti let uplatňování uvedeného nařízení, pokud jde o i) opatření proti škodlivým organismům, které splňují kritéria pro karanténní škodlivé organismy, ale dosud nebyly v plném rozsahu posouzeny, ii) potřebu samostatných aktů pro přijímání dočasných výjimek ze zákazů dovozu a pro zvláštní požadavky na dovoz, iii) potřebu stanovit dočasné dovozní požadavky na dovoz rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů, které byly odstraněny ze seznamu vysoce rizikových rostlin, ale u nichž nebylo plně posouzeno fytosanitární riziko, do Unie, iv) stanovení požadavků na rovnocennost pro třetí země a v) alternativní úřední potvrzení.

V neposlední řadě bylo zjištěno, že některé prvky podávání zpráv spadají do oblasti působnosti závazku Komise racionalizovat povinnosti členských států a profesionálních provozovatelů týkající se podávání zpráv na základě jejího sdělení „Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030“[4].

Racionalizace povinností podávat zprávy

Pokud jde o racionalizaci povinností podávat zprávy, Komise přijala horizontální iniciativu. Ve svém sdělení „Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030“ zdůraznila význam regulačního systému, který zajistí dosažení cílů s minimálními náklady. Zavázala se proto k nové snaze o racionalizaci a zjednodušení požadavků na podávání zpráv s konečným cílem snížit tuto zátěž o 25 %, aniž by byly ohroženy související politické cíle.

Její celkové cíle jsou shrnuty takto:

a) zlepšit právní jistotu a přehlednost pro příslušné orgány a profesionální provozovatele jak v Unii, tak ve třetích zemích;

b) zvýšit transparentnost, flexibilitu a soudržnost regulačních postupů Unie;

c) prostřednictvím digitalizace přispět k racionalizaci povinností podávat zprávy a s nimi spojených administrativních úkonů.

[4] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030“, COM(2023)168.

Požadavky na podávání zpráv hrají klíčovou úlohu při zajišťování správného prosazování a řádného sledování právních předpisů. Náklady na ně jsou celkově z velké části kompenzovány výhodami, který přinášejí, zejména při sledování a zajišťování souladu s klíčovými politickými opatřeními. Požadavky na podávání zpráv však mohou rovněž představovat nepřiměřenou zátěž pro zúčastněné strany, a to především pro malé a střední podniky a mikropodniky. Jejich kumulace v průběhu času může vést k nadbytečným, duplicitním nebo zastaralým povinnostem, neefektivní četnosti a načasování nebo nevhodným metodám sběru údajů.

Cílem návrhu je tedy rovněž racionalizovat povinnosti podávat zprávy kombinací následujících opatření:

– zrušení zpráv, které již nejsou nutné,

– digitalizace přenosu informací,

– snížení četnosti požadavků na podávání zpráv.

Požadavky na podávání zpráv se týkají veřejných orgánů a v některých případech nepřímo i profesionálních provozovatelů. Podle navrhovaných změn jsou některé povinnosti podávat zprávy zrušeny, přičemž jiné jsou digitalizovány nebo jsou požadovány se sníženou četností.

- **Soulad se stávajícími předpisy v této oblasti politiky**

Návrh zavádí změny týkající se provádění ustanovení, která tvoří rostlinolékařskou politiku Unie. Nemění samotnou rostlinolékařskou politiku Unie. Navrhované změny se proto ve vysoké míře shodují se stávající rostlinolékařskou politikou Unie a jejich cílem je přispět ke zlepšení jejího uplatňování.

Návrhy týkající se povinností podávat zprávy jsou součástí prvního balíčku iniciativ Komise týkajících se racionalizace požadavků na podávání zpráv. Jedná se o krok v průběžném procesu, který se komplexním způsobem zaměřuje na stávající požadavky na podávání zpráv s cílem posoudit jejich trvalý význam a zvýšit jejich účinnost.

Návrh bude mít na dosažení cílů v této oblasti politiky pouze pozitivní vliv, neboť zvýší transparentnost a sníží administrativní zátěž pro příslušné orgány, profesionální provozovatele i Komisi.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Soulad tohoto nařízení s ostatními politikami Unie souvisejícími se zemědělstvím a životním prostředím, jako je biologická rozmanitost a změna klimatu, je zajištěn jeho stávajícími ustanoveními a jejich prováděním. Vzhledem k tomu, že navrhované technické změny nemění politické směřování tohoto nařízení, zůstává soulad s těmito politikami beze změny.

Komise dbá o to, aby její právní předpisy byly vhodné pro daný účel a aby byly zaměřeny na potřeby zúčastněných stran. Minimalizuje administrativní zátěž a zároveň dosahuje svých cílů v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). Navrhované změny se týkají racionalizace povinností podávat zprávy snížením složitosti zátěže spojené s podáváním zpráv, jež vyplývá z právního rámce Unie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh mění technické provádění pravidel nezbytných pro plnění cílů společné zemědělské politiky v odvětví produkce rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů v Unii a jejich uvádění na trh.

V tomto ohledu byl zvolen čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který je právním základem pro přijímání ustanovení nezbytných pro plnění cílů společné zemědělské politiky.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Podle čl. 4 odst. 2 písm. d) Smlouvy o fungování EU se mezi Unií a členskými státy uplatňuje sdílená pravomoc v oblasti zemědělství a rybolovu, vyjma zachování biologických mořských zdrojů.

Od přijetí směrnice 2000/29/ES a také na základě tohoto nařízení jsou všechny oblasti zdraví rostlin do značné míry regulovány na úrovni Unie. Prokázalo se, že tato pravidla významně přispívají k ochraně území Unie před škodlivými organismy a nákazami. Obdobně lze cílů navrhovaných změn lépe dosáhnout tím, že budou dotčené otázky regulovány výhradně na úrovni Unie.

Pokud jde o povinnosti podávat zprávy, příslušné požadavky jsou již stanoveny právem Unie. Obdobně i jejich racionalizace by měla být provedena na úrovni Unie.

- **Proporcionalita**

Navrhovaná opatření se omezují na opatření, která je třeba přijmout na úrovni Unie, aby byla účinná a účelná. Pro dosažení účinnosti a účelnosti těchto opatření se považuje za nejvhodnější změna nařízení vzhledem k tomu, že klíčovým prvkem návrhu je posílit provádění harmonizovaných opatření pro členské státy. Jednotné požadavky stanovené v nařízení jsou jediným způsobem, jak zajistit vysokou úroveň kvality pro ty, kdo nařízení uplatňují, fungování vnitřního trhu a rovné podmínky pro hospodářské subjekty, jakož i udržitelnou zemědělskou a potravinářskou produkci.

Racionalizace požadavků na podávání zpráv zjednodušuje právní rámec tím, že zavádí minimální změny stávajících požadavků, které nemají vliv na podstatu širšího politického cíle. Návrh se proto omezuje na změny, které jsou nezbytné k zajištění účinného podávání zpráv, aniž by se měnil některý z podstatných prvků dotčených právních předpisů.

- **Volba nástroje**

Návrh má podobu nařízení Evropského parlamentu a Rady. Jiné prostředky by nebyly vhodné, protože návrh přináší změny základních ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady, k jejichž provedení nemá Komise prostřednictvím prováděcích aktů pravomoc.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Zprávy předložené v souladu s článkem 50 a s čl. 79 odst. 6 tohoto nařízení byly podpořeny konzultací se zúčastněnými stranami, která v případě potřeby zahrnovala shromáždění dostupných údajů o dovozech.

Na povinnosti podávat zprávy se hodnocení *ex post* ani kontrola účelnosti nevztahuje.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Za účelem přípravy zpráv předkládaných v souladu s články 50 a 79 nařízení proběhla rozsáhlá konzultace, která oslovila všechny příslušné zúčastněné strany. V první fázi byla k účasti na procesu vytváření dotazníků vhodných pro daný účel vyzvána skupina odborníků pro zdraví rostlin, jejímiž členy byly orgány členských států příslušné pro zdraví rostlin a pro certifikaci rozmnožovacího materiálu rostlin a reprodukčního materiálu lesních dřevin, zástupci Evropského parlamentu a příslušná profesní sdružení na úrovni Unie. Bylo vytvořeno celkem pět podrobných dotazníků týkajících se dovozních postupů, dovozních zákazů, rostlinolékařských osvědčení pro dovoz, úředních kontrol a rostlinolékařských pasů, které obsahovaly celkem 234 otázek a týkaly se hlavních změn zavedených daným nařízením.

Příslušné orgány Unie a profesní sdružení na úrovni Unie byly k účasti na konzultačním procesu vyzvány na základě speciálního pozvání, přičemž vnitrostátní sdružení a jednotlivé hospodářské subjekty Unie byly těmito příslušnými orgány a profesními sdruženími na úrovni Unie informovány o možnosti zúčastnit se konzultace prostřednictvím odkazu s otevřeným přístupem. Vzhledem k vysoce technické povaze těchto změn bylo jen velmi málo dotazů adresováno veřejnosti, která byla oslovena prostřednictvím sociálních médií.

Celkem bylo obdrženo 563 odpovědí, jejichž podrobná analýza byla uvedena v pěti technických zprávách[5], které vypracovalo GŘ Komise SANTE a Společné výzkumné středisko (JRC).

Pokud jde o ustanovení týkající se dovozu, zastávaly členské státy pozitivní názory ohledně ustanovení a návrhů, které zajišťovaly jasnost v oblasti kontrol zdraví rostlin a dále posilovaly ochranu Unie proti škodlivým organismům. Sdružení na úrovni Unie a členských států měla za to, že některá ustanovení, jako například dočasné zákazy vysoce rizikových rostlin, způsobila potíže v již zavedeném obchodu, a proto požadovala větší právní jasnost a transparentnost. Tato sdružení požadovala větší právní jasnost a transparentnost i u dalších postupů, které mohou pozitivně přispět k obchodu, jako jsou například výjimky z trvalých zákazů. Současný návrh se touto problematikou zabývá. Pokud jde o rostlinolékařské pasy, zúčastněné strany byly toho názoru, že jejich připojování ke každé obchodní jednotce představuje dodatečnou administrativní zátěž a související náklady, které převyšují jejich vnímané dodatečné přínosy. Tento návrh se zabývá i touto otázkou.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Kromě navrhovaných změn vyplývajících ze zpráv předložených v souladu s článkem 50 a s čl. 79 odst. 6 tohoto nařízení obsahuje návrh změny vyplývající ze zkušeností, které Komise získala během prvních pěti let uplatňování tohoto nařízení. Ačkoli se v souvislosti s těmito návrhy neuskutečnily žádné konzultace se zúčastněnými stranami, konkrétní navrhované změny odkazují na postupy, jejichž provádění bylo považováno za problematické, a jejich cílem je poskytnout příslušným orgánům, provozovatelům a třetím zemím právní jasnost a jistotu.

[5] Zprávy – 2021 (europa.eu)

Pokud jde o povinnosti podávat zprávy, byly tyto návrhy stanoveny na základě procesu vnitřní kontroly stávajících povinností podávat zprávy a na základě zkušeností s uplatňováním souvisejících právních předpisů. Vzhledem k tomu, že se jedná o jeden z kroků procesu průběžného posuzování požadavků na podávání zpráv vyplývajících z právních předpisů EU, bude kontrola této zátěže a jejího dopadu na zúčastněné strany pokračovat i nadále.

- **Posouzení dopadů**

Podle analýzy, kterou provedla Komise, nemají navrhované změny významné hospodářské, environmentální ani sociální dopady. Komise se proto rozhodla, že neprovede posouzení dopadů cílených technických změn obsažených v návrhu.

Návrh je částečně výsledkem zpráv, které Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě podle článků 50 a 79 nařízení 2016/2031. Vychází rovněž ze zkušeností získaných při uplatňování nařízení (EU) 2016/2031. Při přípravě zprávy proběhly rozsáhlé konzultace se všemi příslušnými zúčastněnými stranami. Po předložení těchto zpráv Evropskému parlamentu a Radě dne 10. prosince 2021 byly určeny oblasti, které vyžadovaly další diskusi. V roce 2022 proto proběhly diskuse s vedoucími rostlinolékařských služeb a sdruženími EU působícími v oblasti zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin a reprodukčního materiálu lesních dřevin, během nichž se dospělo k závěru, že některá zlepšení jsou nutná a že je možné je provést pouze změnou nařízení. Pokud jde o povinnosti podávat zprávy, navrhované změny se týkají omezených a cílených změn právních předpisů, přičemž cílem je racionalizovat požadavky na podávání zpráv. Vycházejí ze zkušeností s prováděním příslušných právních předpisů. Tyto změny nemají významný dopad na politiku, pouze zajišťují účinnější a účelnější provádění. Jejich cílená povaha a nedostatek příslušných možností politiky znamenají, že posouzení dopadů není nutné.

Celkově se očekává, že veškeré dopady navrhovaných změn budou minimální a budou pozitivní jak pro příslušné orgány, tak pro profesionální provozovatele. Sníží administrativní zátěž, zvýší právní srozumitelnost a usnadní obchod s příslušnými komoditami.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Návrh zavádí cílená ustanovení, která zlepšují již fungující systém prostřednictvím jednoduššího, jasnějšího a méně zatěžujícího regulačního režimu pro hospodářské subjekty a příslušné orgány EU a prostřednictvím větší transparentnosti pro třetí země.

Pokud jde o povinnosti podávat zprávy, cílem tohoto návrhu je zjednodušit právní předpisy a snížit zátěž zúčastněných stran, zejména správních orgánů. Jeho snahou je minimalizovat náklady na dodržování předpisů snížením administrativní a pracovní zátěže vnitrostátních orgánů na základě zrušení některých povinností podávat zprávy. Pokud jde o zrušení povinnosti předkládání výročních zpráv o poloze vymezených území, lze tyto informace získat z informačního systému Komise (EUROPHYT) pro hlášení ohnisek výskytu.

Cílem návrhu je rovněž racionalizovat povinnost podávat zprávy týkající se víceletých programů průzkumů, a to tak, že se četnost provádění uvedených průzkumů, která je v současnosti pět až sedm let, posune na deset let. Vnitrostátní orgány tak budou mít na provedení příslušných průzkumů více času. A konečně je cílem návrhu digitalizovat některé povinnosti podávat zprávy, a to s přihlédnutím k informačním systémům – vyvinutým a v současné době použitelným pro účely

nařízení (EU) 2017/625 –, jakož i k informačnímu systému pro rostlinolékařské průzkumy. Takovou digitalizací by se uplatňování příslušných ustanovení o podávání zpráv lépe přizpůsobilo digitálnímu prostředí.

- **Základní práva**

  Navrhované změny nemají žádný vliv na základní práva chráněná Listinou základních práv Evropské unie.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné dopady na rozpočet.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

  Způsoby podávání zpráv jsou racionalizovány. Nezavádějí se žádné změny týkající se plánů provádění a povinností v oblasti monitorování. Třetím zemím bude poskytnuto šestiměsíční přechodné období v souvislosti s povinností spočívající v tom, že v dodatkovém prohlášení rostlinolékařského osvědčení uvedou opatření, která uplatňují v souvislosti s pravidly RNŠO.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

  Nepoužije se

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

  i) Objasnit opatření přijatá proti škodlivým organismům, které předběžně splňují kritéria pro karanténní škodlivý organismus, ale dosud nebyly v plném rozsahu posouzeny.

  Článek 30 nařízení zmocňuje Komisi k tomu, aby prostřednictvím prováděcích aktů přijímala dočasná opatření týkající se rizika představovaného škodlivými organismy, které dosud nejsou v plném rozsahu posouzeny a regulovány jako karanténní škodlivé organismy pro Unii. Poskytuje možnost zacházet s uvedenými škodlivými organismy jako s karanténními škodlivými organismy pro Unii, které jsou uvedeny na seznamu. Toto ustanovení jasně neuvádí, zda se tato opatření vztahují rovněž na zvláštní dovozní požadavky týkající se rostlin a jiných komodit.

  Z tohoto důvodu, a rovněž z důvodu větší jasnosti, mění tento návrh čl. 30 odst. 1 nařízení s cílem upřesnit, že dočasná opatření, která mají být přijata, se mohou vztahovat jak na vnitřní přemísťování rostlin a jiných komodit v rámci Unie, tak na jejich dovoz do Unie.

  ii) Změnit požadavky týkající se prohlášení v rostlinolékařském osvědčení pro regulované nekaranténní škodlivé organismy (RNŠO)

  - Ustanovení čl. 71 odst. 1 nařízení vyžaduje, aby příslušná třetí země potvrdila nepřítomnost karanténních škodlivých organismů pro Unii a nepřítomnost regulovaných nekaranténních škodlivých organismů (RNŠO) u příslušných rostlin a komodit (nebo soulad s příslušnými úrovněmi tolerance pro tyto organismy). To se provádí standardním prohlášením v rostlinolékařském osvědčení, pokud jde o soulad zásilky s dovozními pravidly pro karanténní škodlivé organismy i pro RNŠO.

- Ustanovení čl. 71 odst. 2 nařízení v souladu s mezinárodním standardem pro fytosanitární opatření (ISPM) č. 12 vyžaduje, aby v případě, že použitelné zvláštní dovozní požadavky připouštějí více možností, třetí země v rostlinolékařském osvědčení uvedla, kterou možnost uplatnila, a zamezilo se tak výskytu karanténních škodlivých organismů. Toto ustanovení se však vztahuje pouze na karanténní škodlivé organismy, a nikoli na RNŠO.

Návrh tedy mění čl. 71 odst. 2 nařízení tak, aby třetí země mohly v rostlinolékařském osvědčení uvést, jak byl zajištěn soulad s pravidly pro RNŠO, pokud je v právních předpisech Unie k dispozici více možností. Tato změna by byla rovněž v souladu s příslušnou mezinárodní normou.

iii) Podávat zprávy o nesouladu s pravidly pro RNŠO v elektronickém systému oznamování (systému pro správu informací o úředních kontrolách – IMSOC).

Nařízení stanoví povinnost oznamovat do systému IMSOC případy nesouladu pravidel týkajících se karanténních škodlivých organismů pro Unii (např. výskyt karanténních škodlivých organismů pro Unii na dovážených rostlinách). Tato povinnost není v nařízení stanovena, pokud jde o pravidla pro RNŠO.

Neexistence tohoto požadavku na RNŠO vedla k neharmonizovaným a nedigitalizovaným přístupům členských států ke způsobům podávání zpráv Unii a dané třetí zemi o nesouladu s pravidly pro RNŠO.

Návrh proto mění články 37 a 104 nařízení s cílem zajistit, aby nesoulad s pravidly pro RNŠO a následná opatření byly v rámci Unie oznamovány harmonizovaným způsobem. To zajistí rovněž soulad s příslušnými pravidly týkajícími se karanténních škodlivých organismů a celkově to zvýší úroveň fytosanitární ochrany EU.

iv) Zavést zmocnění k tomu, aby Komise prostřednictvím samostatných aktů přijala dočasné výjimky ze zákazů dovozu a zvláštních dovozních požadavků, jakož i dočasných zvláštních dovozních požadavků pro komodity, které byly odstraněny ze seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, ale u nichž dosud nebylo v plném rozsahu posouzeno riziko zavlečení škodlivých organismů.

Článek 40 nařízení o zákazu dovozu rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů ze třetích zemí stanoví povinnost Komise sestavit jednotný seznam obsahující tyto zákazy. Tyto zákazy se týkají jednoho nebo více konkrétních karanténních škodlivých organismů, nemají datum skončení platnosti a obvykle se vztahují na všechny třetí země nebo na mnoho třetích zemí.

Podle sanitárních a fytosanitárních opatření by však třetí země měla mít možnost požádat o výjimku z těchto zákazů dovozu, pokud se domnívá, že má zaveden systém, který by mohl zaručit úroveň fytosanitární ochrany požadovanou Unií. V takových případech je třeba udělovat dočasné výjimky z příslušných zákazů.

Podobně jako v případě výjimek ze zákazů dovozu existují případy, kdy vznikne potřeba udělit dočasné výjimky ze zvláštních a rovnocenných požadavků popsaných v seznamu v čl. 41 odst. 2. Třetí země může například požádat, aby Unie akceptovala alternativní opatření, která považuje za účinná ke snížení rizika zavlečení škodlivých organismů na rostlinách, rostlinných

produktech či jiných předmětech do Unie na přijatelnou úroveň. Návrh zavádí možnost přijmout výjimku ze zvláštních požadavků uvedených v čl. 41 odst. 2 na základě předběžného posouzení.

Tyto dočasné výjimky se obvykle týkají jedné třetí země nebo její části. Měly by být udělovány pouze v případě, že jsou splněny velmi podrobné zvláštní dovozní požadavky. Tyto požadavky by se mohly vztahovat na všechny kroky od produkce až po vývoz do Unie, jako jsou výrobní metody, ošetření a další metody ke zmírnění rizika výskytu příslušných škodlivých organismů, jakož i vizuální prohlídky, vzorkování, testování a další fytosanitární opatření za účelem dosažení úrovně ochrany požadované Unií. Tyto výjimky by měly být stanoveny v samostatných aktech na přechodnou dobu, aby bylo možné v plném rozsahu posoudit účinnost daných opatření a v případě potřeby pružně upravit podmínky nebo výjimku jako takovou. Jakmile budou dočasná opatření stabilizována a auditována a bude k dispozici úplné posouzení, může být dočasný status výjimky zrušen. Pokud jde o komodity, na které se vztahují výjimky ze zákazů dovozu, bude v důsledku této skutečnosti v tomto okamžiku příslušná komodita z dotčené třetí země zařazena na seznam zvláštních dovozních požadavků přijatý podle čl. 41 odst. 2 tohoto nařízení. Stejně tak pokud se v období uplatňování dočasné výjimky ukáže, že riziko nebylo sníženo na přijatelnou úroveň, bude tato výjimka okamžitě zrušena a příslušná komodita z dotčené třetí země bude přesunuta na seznam zakázaných komodit podle článku 40 tohoto nařízení.

Ze zkušeností s odstraňováním komodit ze seznamů vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů kromě výjimek ze zákazů dovozu a zvláštních dovozních požadavků vyplynulo, že existují případy, kdy sice bylo posouzeno celkové riziko dané komodity, ale nebyly posouzeny některé zjištěné škodlivé organismy. Proto vzniká potřeba přijmout dočasné zvláštní dovozní požadavky, aby bylo možné v plném rozsahu posoudit tato rizika z hlediska možnosti zavlečení škodlivých organismů. Jakmile bude toto riziko plně vyřešeno, bude příslušná komodita z dotčené třetí země zařazena na seznam přijatý podle čl. 41 odst. 2 nařízení nebo jí bude přiznána rovnocennost.

Za účelem vnesení větší jasnosti a transparentnosti do procesu udělování dočasných výjimek ze zákazů dovozu a zvláštních dovozních požadavků a do procesu ukládání zvláštních dovozních požadavků a dočasných zvláštních dovozních požadavků pro komodity, které byly odstraněny ze seznamu vysoce rizikových rostlin, jakož i pro rostlinné produkty a jiné předměty, u nichž nebylo v plném rozsahu posouzeno riziko z hlediska možnosti zavlečení škodlivých organismů, zavádí návrh do nařízení nový článek 42a, který svěřuje Komisi zvláštní pravomoc přijímat samostatné prováděcí akty, které se zabývají těmito dočasnými výjimkami ze stanovených zákazů nebo ze zvláštních dovozních požadavků.

v) Zavést zmocnění k tomu, aby Komise prostřednictvím aktu přijala procesní pravidla pro předkládání a posuzování žádostí třetích zemí o dočasné výjimky ze zákazů dovozu nebo dovozních požadavků

Článek 40 nařízení zavádí pravidla týkající se zákazu dovozu některých rostlin určitého původu, zatímco článek 41 zavádí pravidla týkající se dovozních požadavků a požadavků na přemísťování některých rostlin určitého původu.

Jak bylo vysvětleno v souvislosti s předchozí navrhovanou změnou, Komise v určitých případech na žádost třetí země uděluje třetím zemím dočasné výjimky z těchto zákazů, aby umožnila dovoz některých jejich rostlin či jiných komodit, nebo z dovozních požadavků a požadavků na přemísťování, aby umožnila dovoz [některých jejich rostlin nebo jiných komodit a jejich další přemísťování do Unie.

Neexistují však žádné standardizované postupy pro posuzování žádostí těchto třetích zemí. V současné době je při obdržení žádosti třetí země o takovou dočasnou výjimku postup pro udělení této výjimky založen na žádosti o informace *ad hoc* a na rozhodnutí *ad hoc* o tom, zda do tohoto posouzení zapojit či nezapojit Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA). Standardizovaný postup by poskytl pravidla týkající se rozhodovacího procesu, a tím i v současné době chybějící transparentnost.

Návrh tudíž do nového článku 42a nařízení zavádí zmocnění Komise k přijímání pravidel týkajících se standardizovaného postupu pro předkládání a posuzování žádostí o udělení dočasných výjimek ze zákazů dovozu nebo dovozních požadavků. Tato pravidla by mohla zahrnovat pokyny k předkládání příslušné dokumentace a prvků nezbytných pro toto posouzení.

vi) Zavést zmocnění k tomu, aby byly prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přijímány postupy pro identifikaci vysoce rizikových rostlin a jejich zařazení na seznam.

Podle článku 42 nařízení by mělo zařazení rostlin na předběžný seznam vysoce rizikových rostlin vycházet z předběžného posouzení. Nejsou však uvedeny žádné další podrobnosti o tom, jak toto posouzení provádět. Doposud existoval pouze jeden seznam označující několik druhů rostlin jako vysoce rizikové rostliny, uvedený v prováděcím nařízení Komise (EU) 2018/2019[6]. Na procesu sestavování tohoto seznamu vysoce rizikových rostlin se podíleli odborníci z členských států tím, že předložili návrhy, které byly důkladně posouzeny, a uvedené posouzení zohlednilo vědecké a technické důkazy.

Několik subjektů však označilo tento postup za nedostatečně transparentní, zejména s ohledem na skutečnost, že tento postup vedl k dočasnému zákazu již existujícího obchodu.

Z tohoto důvodu a z důvodu transparentnosti je proto třeba popsat jak tento postup, tak prvky nezbytné pro posouzení. V tomto ohledu návrh mění článek 42 nařízení tím, že zavádí zmocnění, které Komisi umožní přijmout akt v přenesené pravomoci popisující postup identifikace a zařazení těchto vysoce rizikových rostlin na seznam a konkrétní prvky potřebné k provedení posouzení.

vii) Vyjasnit právní základ pro stanovení požadavků týkajících se rovnocennosti třetích zemí tak, aby se odkazovalo nejen na požadavky na vnitřní přemísťování, ale také na stávající dovozní požadavky, a to v souladu s příslušnou mezinárodní normou.

---

6 Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 ze dne 18. prosince 2018, kterým se stanoví předběžný seznam vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů ve smyslu článku 42 nařízení (EU) 2016/2031 a seznam rostlin, pro něž nejsou za účelem dovozu do Unie vyžadována rostlinolékařská osvědčení ve smyslu článku 73 uvedeného nařízení (Úř. věst. L 323, 19.12.2018, s. 10).

V souladu s článkem 44 nařízení je Komisi svěřena pravomoc stanovit prostřednictvím prováděcích aktů rovnocenné požadavky pro systémy třetích zemí v případě, že tyto země poskytují takovou úroveň fytosanitární ochrany, která je rovnocenná zvláštním požadavkům použitelným na přemísťování rostlin a jiného zboží na území Unie. V takových případech je fytosanitární systém třetí země posouzen Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA) a poté je vydáno rozhodnutí Unie uvádějící, zda jsou příslušné požadavky považovány za rovnocenné, či nikoli.

Možnost stanovit rovnocenné požadavky pro systémy třetích zemí pouze v případě, že jsou zavedeny požadavky na vnitřní přemísťování rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů, je omezující, neboť se nevztahuje na případy, kdy takové požadavky na přemísťování v rámci Unie neexistují, protože není známo, že by se příslušný škodlivý organismus na území Unie vyskytoval, nicméně jsou zavedeny zvláštní dovozní požadavky. Z tohoto důvodu a podle navrhované změny bude dotčená třetí země povinna zajistit úroveň fytosanitární ochrany rovnocennou nejen požadavkům na vnitřní přemísťování příslušných rostlin a komodit, ale také zvláštním požadavkům na dovoz z jiných třetích zemí pro tytéž rostliny a jiné komodity, pokud jsou takové zvláštní dovozní požadavky zavedeny.

Návrh proto mění čl. 44 odst. 1 nařízení s cílem rozšířit oblast působnosti těchto požadavků.

viii) Zavést zmocnění Komise k přijetí aktu s cílem racionalizovat povinnost spočívající v připojení rostlinolékařského pasu k některým rostlinám.

Článek 88 nařízení stanoví povinnost připojování rostlinolékařských pasů ke všem příslušným rostlinám, rostlinným produktům či jiným předmětům, aniž by připouštěl jakoukoli výjimku. Nicméně v některých případech, jako například v případě dřevěných polen nebo travní drny (trávník) je povaha některých komodit nebo rychlost obchodování s nimi mezi profesionálními provozovateli taková, že činí dodržování této povinnosti nepraktickým až nemožným.

Návrh proto mění článek 88 nařízení tím, že zavádí zmocnění Komise zařazovat na seznam konkrétní komodity, v jejichž případě má platit osvobození od povinného připojení rostlinolékařského pasu, a určovat způsoby uplatňování této výjimky.

ix) Sladit možnost akceptace alternativních úředních potvrzení, která vydávají třetí země, s aktuální mezinárodní situací.

Podle článku 99 nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví prvky, jež musí být obsaženy v úředních potvrzeních vydaných třetími zeměmi pro konkrétní dovážené rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty kromě dřevěného obalového materiálu, jež jsou vyžadovány příslušnými mezinárodními normami. Dosud však pro taková potvrzení neexistují žádné mezinárodní normy. Je tomu tak proto, že taková oficiální potvrzení se obvykle vztahují k velmi specifickým typům komodit a zemím původu, zatímco mezinárodní normy jsou obvykle obecnější povahy. Tato omezená možnost akceptovat úřední potvrzení pouze tehdy, jsou-li vyhotovena v souladu s příslušnými mezinárodními normami, má vliv i na prováděcí rozhodnutí Komise platná již po celou řadu let.

Návrh proto mění článek 99 nařízení s cílem jednak rozšířit požadavek týkající se „příslušných mezinárodních norem“ tím, že zahrne další kritéria jako alternativu k existenci mezinárodních norem, jednak svěřit Komisi pravomoc k přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se stanoví prvky uvedených potvrzení, aniž by bylo nutné přijímat mezinárodní normy.

x) Racionalizovat povinnosti podávat zprávy

Návrh mění příslušné články nařízení, pokud jde o tyto povinnosti podávat zprávy:

a) zrušení předkládání výročních zpráv o počtu a poloze stanovených vymezených území, dotčených škodlivých organismů a příslušných opatření přijatých během předchozího kalendářního roku (článek 18);

b) racionalizace podávání zpráv snížením jejich četnosti a prodloužením doby trvání víceletých programů průzkumů (tj. období, během něhož musí členské státy provádět průzkumy za účelem zjištění výskytu všech karanténních škodlivých organismů) z pěti až sedmi let na deset let (článek 23);

c) digitalizace následujících opatření v oblasti podávání zpráv:

   i) podávání zpráv *ad hoc* pro vymezená území (článek 18);

   ii) předkládání výročních zpráv o výsledcích průzkumů za účelem zjištění výskytu karanténních škodlivých organismů (článek 22);

   iii) podávání zpráv o víceletých programech průzkumů (článek 23);

   iv) předkládání výročních zpráv o výsledcích průzkumů za účelem zjištění výskytu prioritních škodlivých organismů (článek 24);

   v) předkládání výročních zpráv o výsledcích průzkumů za účelem zjištění výskytu karanténních škodlivých organismů pro chráněné zóny (článek 34);

Součástí této iniciativy je rovněž zavedení elektronického systému, který slouží k podávání zpráv (článek 103).

xi) Provést příslušné změny jiných aktů Unie a závěrečná ustanovení

Nevztahuje se na tento návrh.

2023/0378 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, pokud jde o víceleté programy průzkumů, hlášení týkající se výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů, dočasné výjimky ze zákazů dovozu a zvláštních požadavků na dovoz a zavedení postupů pro jejich udělování, dočasné dovozní požadavky na vysoce rizikové rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, zavedení postupů pro zařazení vysoce rizikových rostlin na seznam, obsah rostlinolékařských osvědčení, používání rostlinolékařských pasů a pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv pro vymezená území a průzkumy za účelem zjištění výskytu škodlivých organismů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Požadavky na podávání zpráv hrají klíčovou úlohu při zajišťování řádného monitorování a správného prosazování právních předpisů. Je však důležité tyto požadavky zefektivnit, aby bylo zajištěno, že splňují účel, pro který byly určeny, a aby se omezila administrativní zátěž.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031[2] stanoví pravidla pro ochranná opatření proti škodlivým organismům rostlin. Tato pravidla zahrnují klasifikaci regulovaných škodlivých organismů a jejich zařazení na seznam, požadavky týkající se dovozu některých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie a jejich přemísťování na tomto území, průzkumy, hlášení ohnisek výskytu, opatření k eradikaci škodlivých organismů, pokud je zjištěn jejich výskyt na území Unie, a certifikaci.

(3) Nařízení (EU) 2016/2031 navíc obsahuje řadu požadavků na podávání zpráv v oblasti stanovování vymezených území a průzkumů za účelem zjištění výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii, prioritních škodlivých organismů a karanténních škodlivých organismů pro chráněné zóny, které by měly být zjednodušeny v souladu

[1] ….

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4).

se sdělením Komise nazvaným „Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030“[3].

(4) V souladu s čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031 oznamují členské státy Komisi a ostatním členským státům do 30. dubna každého roku počet a polohu stanovených vymezených území, dotčené škodlivé organismy a příslušná opatření přijatá v tomto ohledu během předchozího kalendářního roku.

(5) Jak ukázaly zkušenosti v průběhu uplatňování nařízení (EU) 2016/2031, pro účely koordinace rostlinolékařské politiky na úrovni Unie je účinnější oznamovat vymezená území ihned po jejich stanovení. Okamžité oznámení vymezených území členským státem ostatním členským státům, Komisi a profesionálním provozovatelům pomáhá při zjišťování výskytu a šíření dotčeného škodlivého organismu a při rozhodování o dalších opatřeních, která mají být přijata. Proto by čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031 měl stanovit povinnost členských států oznamovat Komisi a ostatním členským státům vymezená území neprodleně po jejich stanovení společně s dotčenými škodlivými organismy a příslušnými přijatými opatřeními. Tato povinnost nepřináší žádnou novou administrativní zátěž, protože okamžité oznamování vymezených území je již existující povinností stanovenou v příloze I bodě 7.1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1715[4], kterou v současné době uplatňují všechny členské státy. Stanovení této povinnosti v čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031 dále zvýší srozumitelnost použitelných pravidel týkajících se vymezených území, přičemž příslušná povinnost stanovená v prováděcím nařízení (EU) 2019/1715 by měla být zrušena, aby se zabránilo překrývání příslušných ustanovení.

(6) Jak navíc vyplynulo ze zkušeností z uplatňování čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031, povinnost členských států oznámit Komisi a ostatním členským státům do 30. dubna každého roku počet a polohu stanovených vymezených území, dotčené škodlivé organismy a příslušná opatření přijatá během předchozího kalendářního roku, k povinnosti okamžitého oznamování vymezených území pouze přidává další administrativní zátěž, aniž by přinášela jakoukoli praktickou hodnotu. Měla by proto být z uvedeného článku odstraněna.

(7) V souladu s čl. 22 odst. 3, čl. 24 odst. 2 a čl. 34 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 musí členské státy každoročně do 30. dubna předložit Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích průzkumů výskytu určitých škodlivých organismů na území Unie, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Jedná se o karanténní škodlivé organismy pro Unii, škodlivé organismy, na něž se vztahují opatření přijatá podle článků 29 a 30 nařízení (EU) 2016/2031, prioritní škodlivé organismy a karanténní škodlivé organismy pro chráněné zóny. Kromě toho a v souladu s čl. 23 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 podávají členské státy na vyžádání Komisi a ostatním členským státům informace o svých víceletých programech průzkumů po jejich přijetí.

(8) V souladu s čl. 23 odst. 1 třetím pododstavcem se víceleté programy průzkumů přijímají na období pěti až sedmi let. Jak ukázaly zkušenosti nashromážděné od data použitelnosti nařízení (EU) 2016/2031, potřebují členské státy na řádné navržení a vypracování těchto programů více času. Z tohoto důvodu, a rovněž s cílem snížit administrativní zátěž příslušných orgánů, by tato lhůta měla být prodloužena na deset

[3] COM(2023) 168.

[4] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1715 ze dne 30. září 2019, kterým se stanoví pravidla pro fungování systému pro správu informací o úředních kontrolách a jeho systémových složek („nařízení o IMSOC“) (Úř. věst. L 261, 14.10.2019, s. 37).

let. Z důvodů právní jasnosti by mělo být upřesněno, že tyto programy mají být přijímány znovu na po sobě jdoucí období následujících deset let, přičemž první z těchto období má skončit dne 14. prosince 2029, tj. deset let ode dne použitelnosti nařízení (EU) 2016/2031.

(9) V čl. 30 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) 2016/2031 je stanoveno, že dospěje-li Komise k závěru, že jsou splněna kritéria týkající se škodlivých organismů, které nejsou uvedeny na seznamu karanténních škodlivých organismů pro Unii, stanovená v příloze I oddíle 3 pododdíle 2 uvedeného nařízení, neprodleně přijme prostřednictvím prováděcích aktů opatření na omezenou dobu, pokud jde o rizika představovaná uvedeným škodlivým organismem.

(10) Během provádění tohoto ustanovení vyjádřily některé členské státy pochybnosti ohledně přesného rozsahu pojmu „opatření“, a zejména ohledně toho, zda se týká opatření přijatých v rámci dovozu nebo vnitřního přemísťování zboží s cílem zabránit pronikání a šíření příslušného škodlivého organismu na území Unie. Z tohoto důvodu a z důvodu právní jasnosti a úplnosti by měl být čl. 30 odst. 1 změněn tak, aby výslovně uváděl, že tato opatření mohou zahrnovat zákaz výskytu příslušného škodlivého organismu na území Unie a požadavky týkající se dovozu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů do Unie a jejich přemísťování v rámci Unie.

(11) V čl. 41 odst. 4 nařízení (EU) 2016/2031 je stanoveno, že pokud byly na území Unie dovezeny nebo na tomto území přemísťovány rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty v rozporu s odstavcem 1 uvedeného článku, přijmou členské státy nezbytná opatření, jak je uvedeno v právních předpisech Unie o úředních kontrolách, a prostřednictvím elektronického systému hlášení podle článku 103 uvedeného nařízení o tom podají hlášení Komisi a ostatním členským státům. Uvedený článek stanoví požadavek na prevenci výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii na uvedených rostlinách, rostlinných produktech či jiných předmětech.

(12) Článek 37 nařízení (EU) 2016/2031, který se týká opatření k prevenci výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů (dále jen „RNŠO“) na rostlinách k pěstování, však nevymezuje požadavek oznamovat porušení příslušných pravidel.

Článek 37 nařízení (EU) 2016/2031 by proto měl být změněn tak, aby stanovil, že v případě nesplnění požadavků na RNŠO přijmou členské státy nezbytná opatření uvedená v nařízení (EU) 2017/625 a oznámí to Komisi a ostatním členským státům prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103 nařízení (EU) 2016/2031.

(13) Článek 104 nařízení (EU) 2016/2031, který se týká hlášení v případě výskytu škodlivých organismů, by proto měl rovněž obsahovat odkaz na čl. 37 odst. 1.

(14) V určitých případech je vhodné povolit dovoz některých rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů z určitých třetích zemí na území Unie odchylně od příslušného zákazu stanoveného podle čl. 40 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031 nebo zvláštních a rovnocenných požadavků stanovených prováděcím aktem přijatým v souladu s čl. 41 odst. 2. Příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty jsou v současné době uvedeny v přílohách VI a VII prováděcího nařízení (EU) 2019/2072[5]. Jedná se o

[5] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2072 ze dne 28. listopadu 2019, kterým se stanoví jednotné podmínky pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, pokud jde o ochranná opatření proti škodlivým organismům rostlin, a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 690/2008 a mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 (Úř. věst. L 319, 10.12.2019, s. 1).

případy, kdy třetí země o takovou dočasnou výjimku požádala a poskytla písemné záruky, že opatření, která uplatňuje na svém území, jsou účinná pro snižování příslušného rizika vyplývajícího z těchto rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů, a předběžné posouzení rizik prokázalo, že riziko pro území Unie lze snížit na přijatelnou úroveň uplatněním určitých dočasných opatření stanovených v příloze II oddíle 1 bodech 2 a 3 nařízení (EU) 2016/2031.

(15) Komise by měla být v zájmu jasnosti a transparentnosti zmocněna k přijímání prováděcích aktů, které tyto výjimky stanoví. Tyto akty by pro úplnost měly stanovit rovněž dočasná opatření, která jsou nezbytná ke snížení příslušného fytosanitárního rizika na přijatelnou úroveň a která poskytují přiměřenou dobu pro úplné posouzení všech rizik z hlediska možnosti zavlečení škodlivých organismů, jež dosud nejsou ve vztahu k daným konkrétním rostlinám, rostlinným produktům či jiným předmětům plně posouzena. To umožní, aby po dokončení příslušného posouzení v souladu se zásadami oddílu 2 přílohy II nařízení (EU) 2016/2031 byly tyto rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty ponechány na seznamu komodit nebo z něj odstraněny v souladu s čl. 40 odst. 3 nebo čl. 41 odst. 3 nařízení (EU) 2016/2031.

(16) V souladu s čl. 42 odst. 4 nařízení (EU) 2016/2031 se rostlina, rostlinný produkt či jiný předmět vyjme ze seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, pokud se na základě posouzení rizik dospěje k závěru, že se na jejich dovoz na území Unie vztahuje zákaz, zvláštní požadavky nebo se na jejich dovoz nevztahují požadavky žádné. Jak však ukázaly zkušenosti s uplatňováním uvedeného článku, v některých případech by dovoz těchto komodit na území Unie mohl podléhat zvláštním opatřením snižujícím příslušné fytosanitární riziko na přijatelnou úroveň, zatímco u některých škodlivých organismů, jichž jsou hostiteli, se stále čeká na úplné posouzení. Z tohoto důvodu by Komisi měla být svěřena pravomoc k přijetí prováděcího aktu za účelem odstranění rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů ze seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů přijatého podle čl. 42 odst. 3, pokud představují fytosanitární riziko, které dosud nebylo plně posouzeno a dosud pro ně nebyl přijat prováděcí akt podle čl. 42 odst. 4. Za účelem snížení případného fytosanitárního rizika na přijatelnou úroveň by tyto akty měly stanovit dočasná opatření týkající se dovozu těchto rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie.

(17) Aby byl zajištěn přiměřený přístup a co nejrychlejší dokončení příslušných posouzení rizik, měla by být doba uplatňování všech těchto prováděcích aktů taková, aby přiměřeně umožnila úplné posouzení všech fytosanitárních rizik a opatření uplatňovaných dotčenými třetími zeměmi, přičemž by neměla být delší než pět let.

(18) Komisi by navíc měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje nařízení (EU) 2016/2031 o prvky týkající se postupu při udělování dočasných výjimek z čl. 40 odst. 2 a čl. 41 odst. 2. To je nezbytné, protože zkušenosti získané od přijetí nařízení (EU) 2016/2031 ukázaly, že standardizovaný postup pro udělování takových dočasných výjimek je nutný pro zaručení transparentnosti a soudržnosti pro členské státy, třetí země a dotčené profesionální provozovatele.

(19) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, jímž se toto nařízení doplní tak, že budou stanoveny postupy, které je třeba dodržovat při zařazování vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na seznam. Uvedený postup by měl obsahovat všechny tyto prvky: přípravu, obsah a předložení příslušné dokumentace dotčenými třetími zeměmi; opatření, která mají být přijata po obdržení této dokumentace; postupy pro provádění příslušného hodnocení

rizik; nakládání s dokumentací týkající se důvěrnosti a ochrany údajů. To je nezbytné, protože ze zkušeností vyplývá, že stanovený postup pro zařazení vysoce rizikových rostlin na seznam by mohl členským státům, třetím zemím a dotčeným profesionálním provozovatelům zaručit transparentnost a soudržnost.

(20) V souladu s čl. 44 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/2031 stanoví Komise na žádost určité třetí země prostřednictvím prováděcích aktů rovnocenné požadavky za předpokladu, že dotčená třetí země zajišťuje uplatňováním jednoho nebo více stanovených opatření prováděných pod úřední kontrolou takovou úroveň fytosanitární ochrany, která je rovnocenná zvláštním požadavkům, pokud jde o přemísťování dotčených rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů na území Unie.

(21) Zkušenosti s prováděním uvedeného ustanovení ukázaly, že stanovení požadavků, které jsou rovnocenné pouze zvláštním požadavkům týkajícím se přemísťování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie, není přiměřené ani možné v případě, že takové požadavky na přemísťování neexistují. V praxi se jedná o častý případ, kdy se pravidla Unie týkají škodlivých organismů, které se vyskytují pouze ve třetích zemích, a nikoli na území Unie, a kdy byly přijaty pouze požadavky na dovoz komodit na území Unie.

(22) Z tohoto důvodu by požadovaná úroveň fytosanitární ochrany ze strany příslušné třetí země měla být rovněž rovnocenná platným zvláštním požadavkům, pokud jde o dovoz dotčených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů ze všech nebo některých třetích zemí na území Unie.

(23) V souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 musí být v rostlinolékařském osvědčení v oddíle s názvem „Dodatkové prohlášení“ specifikován zvláštní požadavek, který je splněn, kdykoliv příslušný prováděcí akt, přijatý podle čl. 28 odst. 1 a 2, čl. 30 odst. 1 a 3, čl. 37 odst. 2, čl. 41 odst. 2 a 3 a čl. 54 odst. 2 a 3, umožňuje u těchto požadavků několik možností. Tato specifikace musí zahrnovat plné znění příslušného požadavku.

(24) Z praktického provádění nařízení (EU) 2016/2031 vyplynulo, že v rostlinolékařských osvědčeních by měl být uveden také odkaz na požadavky přijaté podle čl. 37 odst. 4 uvedeného nařízení, konkrétně na opatření, jejichž cílem je zabránit výskytu RNŠO na dotčených rostlinách k pěstování, jak je uvedeno v čl. 36 písm. f) uvedeného nařízení, v případě, že příslušný předpis stanoví několik různých možností těchto požadavků. To je v souladu s přístupem týkajícím se karanténních škodlivých organismů pro Unii, neboť čl. 71 odst. 2 uvedeného nařízení odkazuje na prováděcí akt přijatý podle čl. 41 odst. 2 a 3. Poskytne rovněž větší jasnost a jistotu příslušným orgánům, profesionálním provozovatelům a třetím zemím, pokud jde o uplatňování pravidel týkajících se RNŠO a příslušných rostlin k pěstování.

(25) Z tohoto důvodu by měl čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 obsahovat odkaz na prováděcí akty přijaté podle čl. 37 odst. 4. Kromě toho by měl být odstraněn odkaz na čl. 37 odst. 2, protože není relevantní pro obsah dodatkového prohlášení v rámci rostlinolékařského osvědčení.

(26) V souladu s článkem 88 nařízení (EU) 2016/2031 připojují dotčení profesionální provozovatelé rostlinolékařské pasy k obchodní jednotce dotčených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů před tím, než jsou přemístěny na území Unie podle článku 79, nebo před jejich přemístěním do chráněné zóny či v rámci této zóny podle článku 80 nařízení (EU) 2016/2031. Jestliže jsou uvedené rostliny, rostlinné

produkty či jiné předměty převáženy v obalu, balíku nebo kontejneru, je třeba rostlinolékařský pas připojit k uvedenému obalu, balíku nebo kontejneru.

(27) Z obchodních praktik založených na nařízení (EU) 2016/2031 vyplývá, že v určitých případech není prakticky proveditelné připojit rostlinolékařské pasy k obchodním jednotkám sestávajícím z určitých rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů z důvodu jejich velikosti, tvaru nebo jiných zvláštních vlastností nebo z důvodu rychlosti jejich převodu z jednoho profesionálního provozovatele na druhého. Namísto toho by mělo být povoleno přemísťování obchodních jednotek sestávajících z těchto rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů na území Unie s rostlinolékařským pasem, který je s nimi spojen jinak než fyzickým připojením. Požadavky nařízení (EU) 2016/2031 na vydávání rostlinolékařských pasů pro příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty zůstávají i nadále v platnosti.

(28) Komisi by proto měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, který umožní přemísťování některých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů bez rostlinolékařského pasu připojeného k jejich obchodním jednotkám, a to z důvodu jejich velikosti, tvaru, rychlosti obchodování s nimi nebo jiných zvláštních vlastností, které činí toto připojení nepraktickým. V tomto ohledu je nezbytné stanovit způsoby zajišťující, aby byl i nadále používán rostlinolékařský pas, i když nebude připojen, a aby stále odkazoval na příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, s cílem zajistit, že rostlinolékařský pas bude vždy spojen s příslušnou komoditou prostřednictvím zvláštního označení, čipu, databáze nebo jiných vhodných prvků.

(29) V souladu s čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se uvedené nařízení doplňuje, tím, že stanoví prvky, jež musí být obsaženy v úředních potvrzeních určených konkrétně pro rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty kromě dřevěného obalového materiálu, které jsou vyžadovány příslušnými mezinárodními normami. Od přijetí nařízení (EU) 2016/2031 nebyly žádné takové mezinárodní normy přijaty a žádná mezinárodní organizace v současné době neprovádí přípravné práce týkající se jejich vypracování. V důsledku toho není v případě, že takové mezinárodní normy neexistují, na základě článku 99 nařízení (EU) 2016/2031 možné přijmout akt v přenesené pravomoci, který by stanovil nezbytné prvky pro příslušná úřední potvrzení. Vzhledem k tomu, že takový akt v přenesené pravomoci neexistuje, dovoz příslušných rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů na území Unie nemůže probíhat s uvedenými úředními potvrzeními jako alternativou k rostlinolékařským osvědčením.

(30) Kromě toho a v souladu s některými prováděcími akty přijatými podle směrnic Rady 77/93/EHS[6] a 2000/29/ES[7] jsou rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty stále dováženy na území Unie spolu s úředními potvrzeními jinými než rostlinolékařskými osvědčeními vydanými v několika třetích zemích. Těmito akty jsou zejména rozhodnutí Komise 93/365/ES[8], 93/422/EHS[9], 93/423/EHS[10] a prováděcí rozhodnutí

---

6 Směrnice Rady 77/93/EHS ze dne 21. prosince 1976 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do členských států (Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 20).

7 Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství (Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1).

8 Rozhodnutí Komise 93/365/EHS ze dne 2. června 1993, kterým se členské státy opravňují ke stanovení odchylek od některých ustanovení směrnice Rady 77/93/EHS ohledně tepelně ošetřeného dřeva

2013/780/EU[11]. Tato rozhodnutí byla přijata v době, kdy neexistovaly žádné příslušné mezinárodní normy.

(31) Ze zkušeností získaných při uplatňování nařízení (EU) 2016/2031 a uvedených rozhodnutí, která jsou stále v platnosti, vyplývá, že tato úřední potvrzení poskytují dostatečné záruky pro fytosanitární ochranu území Unie, přestože nikdy neexistovaly žádné příslušné mezinárodní normy. Z tohoto důvodu a v zájmu zajištění dalšího používání úředních potvrzení podle nařízení (EU) 2016/2031 by měla být z čl. 99 odst. 1 vypuštěna podmínka, že jsou dané prvky uvedeného aktu v přenesené pravomoci vyžadovány příslušnými mezinárodními normami.

(32) V souladu s článkem 103 nařízení (EU) 2016/2031 má Komise zřídit elektronický systém hlášení, který slouží k podávání hlášení členskými státy. Aby se zajistila použitelnost tohoto elektronického systému i pro předkládání zpráv, jako jsou zprávy související s průzkumy za účelem zjištění výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii, prioritních škodlivých organismů a karanténních škodlivých organismů pro chráněné zóny, měla by být první věta uvedeného článku změněna tak, aby zahrnovala rovněž předkládání zpráv členskými státy. To je nezbytné pro racionalizaci systému podávání zpráv a posílení procesu digitalizace fytosanitárních opatření.

(33) Nařízení (EU) 2016/2031 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(34) Aby se třetí země a jejich profesionální provozovatelé mohli přizpůsobit novým pravidlům pro vydávání rostlinolékařských osvědčení týkajících se souladu s příslušnými pravidly pro RNŠO, měla by se změna čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 použít ode dne ... [*6 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost*],

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) 2016/2031

Nařízení (EU) 2016/2031 se mění takto:

1) v čl. 18 odst. 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům vymezená území bezprostředně po jejich stanovení společně s dotčenými škodlivými organismy a příslušnými přijatými opatřeními. Tato hlášení se podávají prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103.“;

---

jehličnanů pocházejícího z Kanady a kterým se stanoví podrobnosti systému ukazatelů pro tepelně ošetřené dřevo (Úř. věst. L 151, 23.6.1993, s. 38).

9 Rozhodnutí Komise 93/422/EHS ze dne 22. června 1993, kterým se členské státy opravňují ke stanovení odchylek od některých ustanovení směrnice Rady 77/93/EHS ohledně uměle vysušeného dřeva jehličnanů pocházejícího z Kanady a kterým se stanoví podrobnosti systému ukazatelů pro uměle vysušené dřevo (Úř. věst. L 195, 4.8.1993, s. 51).

10 Rozhodnutí Komise 93/423/EHS ze dne 22. června 1993, kterým se členské státy opravňují ke stanovení odchylek od některých ustanovení směrnice Rady 77/93/EHS ohledně uměle vysušeného dřeva jehličnanů pocházejícího ze Spojených států amerických a kterým se stanoví podrobnosti systému ukazatelů pro uměle vysušené dřevo (Úř. věst. L 195, 4.8.1993, s. 55).

11 Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/780/EU ze dne 18. prosince 2013, kterým se stanoví odchylka od čl. 13 odst. 1 bodu ii) směrnice Rady 2000/29/ES, pokud jde o řezivo prosté kůry rodu *Quercus* L., *Platanus* L. a druhu *Acer saccharum* Marsh. původem ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 346, 20.12.2013, s. 61).

2) v čl. 22 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Do 30. dubna každého roku předloží členské státy Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích průzkumů uvedených v odstavci 1, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Uvedené zprávy zahrnují informace o tom, kde byly průzkumy provedeny, a dále informace o jejich časovém rozvržení, škodlivých organismech a dotčených rostlinách, rostlinných produktech či jiných předmětech, počtu prohlídek a odebraných vzorků a zjištěních týkajících se výskytu jednotlivých dotčených škodlivých organismů. Tyto zprávy se zadávají do elektronického systému, který slouží k podávání hlášení a zpráv podle článku 103 a který za tímto účelem zřídila Komise.“;

3) článek 23 se mění takto:

a) v odstavci 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Víceleté programy průzkumů se zavádějí na období deseti let a poté se prodlužují a podle potřeby aktualizují na další po sobě jdoucí období deseti let. První z těchto období končí 14. prosince 2029.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy na žádost Komise oznámí své víceleté programy průzkumů. Tato oznámení se zadávají do elektronického systému, který slouží k podávání hlášení a zpráv, uvedeného v článku 103.“;

4) v článku 24 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Do 30. dubna každého roku předloží členské státy Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích průzkumů uvedených v odstavci 1, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Tyto zprávy se zadávají do elektronického systému, který slouží k podávání hlášení a zpráv, uvedeného v článku 103.“;

5) v čl. 30 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Uvedenými opatřeními se ve vhodných případech konkrétně pro každý z dotčených škodlivých organismů provádí jedno nebo více ustanovení uvedených v čl. 28 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až g). Mohou zahrnovat zákaz výskytu tohoto škodlivého organismu na území Unie a/nebo požadavky týkající se dovozu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie a jejich přemísťování na tomto území.“;

6) v článku 34 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Do 30. dubna každého roku informují členské státy Komisi a ostatní členské státy o výsledcích průzkumů uvedených v odstavci 1, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Tato oznámení se zadávají do elektronického systému, který slouží k podávání hlášení a zpráv podle článku 103.“;

7) v článku 37 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Pokud byly na území Unie dovezeny nebo na tomto území přemísťovány rostliny k pěstování v rozporu s odstavcem 1, přijmou členské státy nezbytná opatření uvedená v čl. 66 odst. 3 nařízení (EU) 2017/625, a prostřednictvím elektronického systému, který slouží k podávání hlášení a zpráv podle článku 103, o uvedeném rozporu a uvedených opatřeních podají hlášení Komisi a ostatním členským státům.

Členské státy oznámí tato opatření rovněž třetí zemi, z níž byly rostliny k pěstování na území Unie dovezeny.“;

8) v čl. 42 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, kterým se doplňuje toto nařízení, stanovením postupu pro vedení seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů.

Uvedený postup stanoví všechny tyto prvky:

a) přípravu příslušných důkazů pro posuzování vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů;

b) opatření, která mají být přijata po obdržení uvedených důkazů;

c) postupy při příslušném posuzování;

d) nakládání se spisy týkajícími se důvěrnosti a ochrany údajů.“;

9) za článek 42 se vkládá nový článek 42a, který zní:

„Článek 42a

Dočasné výjimky ze zákazů stanovených v článcích 40 a 42 a z požadavků uvedených v článku 41

1. Odchylně od čl. 40 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 může Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímat dočasné výjimky ze zákazu stanoveného v čl. 40 odst. 1 a ze zvláštních a rovnocenných požadavků uvedených v čl. 41 odst. 2, pokud jde o dovoz určitých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pocházejících z jedné nebo více třetích zemí a představujících fytosanitární riziko, které dosud nebylo v plném rozsahu posouzeno, na území Unie.

Tyto prováděcí akty:

a) stanoví dočasná opatření týkající se dovozu uvedených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie v souladu se zásadami stanovenými v příloze II oddíle 2; a

b) mění příslušné části prováděcího aktu uvedené v čl. 40 odst. 2 a čl. 41 odst. 2 vložením odkazu na výjimku týkající se příslušné rostliny, rostlinného produktu či jiného předmětu.

2. Dočasné výjimky uvedené v odstavci 1 lze přijmout pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) dotčená třetí země předložila Komisi žádost obsahující oficiální písemné záruky pro uplatňování opatření, která jsou nezbytná k řešení příslušného fytosanitárního rizika, na jejím území před podáním žádosti a v okamžiku podání žádosti; a

b) z předběžného posouzení vyplynulo, že uvedené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty představují riziko, které lze snížit na přijatelnou úroveň uplatněním jednoho nebo více opatření týkajících se dotčeného fytosanitárního rizika.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, kterým se doplňuje toto nařízení, pokud jde o postup, který je třeba dodržet při udělování dočasných výjimek uvedených v odstavci 1. Uvedený akt v přenesené pravomoci stanoví následující prvky tohoto postupu:

a) přípravu, obsah a předložení příslušné žádosti a dokumentace dotčenými třetími zeměmi;

b) opatření, která mají být přijata po obdržení uvedených žádostí a dokumentace;

c) vyřizování žádostí a dokumentace týkajících se důvěrnosti a ochrany údajů.

4. Odchylně od čl. 42 odst. 2 může Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímat dočasné výjimky z aktů uvedených v čl. 42 odst. 3, pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

a) příslušné fytosanitární riziko vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů dosud nebylo v plném rozsahu posouzeno;

b) dosud nebyl přijat žádný prováděcí akt podle čl. 42 odst. 4, pokud jde o dotčené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty.

Uvedené prováděcí akty stanoví dočasná opatření, která jsou nezbytná ke snížení příslušného fytosanitárního rizika na přijatelnou úroveň, pokud jde o dovoz uvedených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů do Unie.

5. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 stanoví, že dotčená třetí země zajistí každoroční podávání zpráv o uplatňování příslušných dočasných opatření. V případě, že z příslušné zprávy vyplyne závěr, že dotčené riziko není náležitě řešeno opatřeními, o nichž byla zpráva podána, akt, který uvedená opatření stanoví, se neprodleně buď zruší nebo podle potřeby změní.

6. Období platnosti prováděcích aktů uvedených v odstavcích 1, 2 a 4 musí být takové, aby přiměřeně umožňovalo provést úplné posouzení všech fytosanitárních rizik a opatření dotčených třetích zemí, nesmí však být delší než pět let.

7. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 107 odst. 2.“;

10) v čl. 44 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dotčená třetí země zajišťuje uplatňováním jednoho nebo více stanovených opatření prováděných pod úřední kontrolou takovou úroveň fytosanitární ochrany, která je rovnocenná zvláštním požadavkům, pokud jde o dovoz a/nebo přemísťování dotčených rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů z jiných třetích zemí na území Unie;“

11) v článku 71 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V rostlinolékařském osvědčení je v oddíle s názvem ‚Dodatkové prohlášení‘ specifikován zvláštní požadavek, který je splněn, kdykoliv příslušný prováděcí akt, přijatý podle čl. 28 odst. 1 a 2, čl. 30 odst. 1 a 3, čl. 37 odst. 4, čl. 41 odst. 2 a 3 a čl. 54 odst. 2 a 3, umožňuje u těchto požadavků několik různých možností. Tato specifikace zahrnuje plné znění příslušného požadavku.“;

12) v článku 88 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„Komisi je svěřena pravomoc přijmout v souladu s článkem 105 akt v přenesené pravomoci s cílem doplnit toto nařízení tím, že:

a) určí rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které mohou být odchylně od prvního pododstavce přemísťovány v rámci Unie s rostlinolékařským pasem,

jenž je s nimi spojen jiným způsobem, než je fyzické připojení, a to vzhledem k jejich velikosti, tvaru nebo rychlosti obchodování s nimi, které toto připojení znemožňují nebo velmi ztěžují; a

b) stanoví pravidla, která zajistí, aby dotčený rostlinolékařský pas, přestože není připojen, stále odkazoval na příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty prostřednictvím zvláštního označení, čipu a/nebo databáze.“;

13) v článku 99 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, kterými se doplňuje toto nařízení tím, že stanoví prvky, jež musí být obsaženy v úředních potvrzeních určených konkrétně pro rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty kromě dřevěného obalového materiálu, coby doklad o provedení opatření přijatých na základě čl. 28 odst. 1 či 2, čl. 30 odst. 1 či 3, čl. 41 odst. 2 či 3, článku 44 nebo čl. 54 odst. 2 či 3.“;

14) v článku 103 se první věta nahrazuje tímto:

„Komise zřídí elektronický systém hlášení, který slouží k podávání hlášení a zpráv členskými státy.“;

15) v čl. 104 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit zvláštní pravidla týkající se podávání hlášení uvedených v čl. 9 odst. 1 a 2, článku 11, čl. 17 odst. 3, čl. 18 odst. 6, čl. 19 odst. 2, čl. 28 odst. 7, čl. 29 odst. 3 prvním pododstavci, čl. 30 odst. 8, čl. 33 odst. 1, čl. 37 odst. 10, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 4, čl. 46 odst. 4, čl. 49 odst. 6, čl. 53 odst. 4, čl. 54 odst. 4, čl. 62 odst. 1, čl. 77 odst. 2 a čl. 95 odst. 5.“

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 11 se použije ode dne … [*6 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*